

ಎನ್.ಆರ್. ತಿಪ್ಪೇನ್ನಡಿಮಿ ಕವಿತೆ ಮತ್ತು ಕಥೆಗಳ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಇಷ್ಟವುವವರು.
ಹಿತ್ತೆಗೂ ಜೀಲೀಯ ಚಳ್ಳಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಕನ್ನಡ ವೀಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಹಂಪಿ ಯಲ್ಲಿ
ಬಾಹ್ಯವಾಗಿ ಹಿಹೆಚ್ ದಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪರಿಹಾರವೂ ದೊರೆಯಲ್ಲ.

ಕೂಲಿಯಿಂದ ಸಂಜೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ದ್ವಾರಕ್ಕನ ತಲೆಯೋಳಗೆ ನಾಳೆ ಶನಿವಾರ ಎಂಬುದು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ವಾರದ ದಿನ ನೆಲವನ್ನು ಸಗಣಿಯಿಂದ ಸಾರಿಸಬೇಕು. ಸಗಣಿ ತಂದು ನೆಲ ಸಾರಿಸುವಾಗ ತಲೆಯೋಳಗೆ ‘ಹೊಸ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದರೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಕಡಪಾ ಬಂದೆ ಹಾಕಿಸಬೇಕು, ಆಗ ಈ ರೀತಿ ಸಗಣಿಯಿಂದ ಸಾರುಸುಪುದು ತಪ್ಪಿತದೆ. ಮನೆ ನೀಡಿಕಾರಿಯತ್ತದೆ’ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ, ಸಗಣಿ ನೆಲ ಅಲ್ಲಿ ವಿದ್ವರುಪುದನ್ನು ಮಣಿನೀಂದ ಮುಚ್ಚುತ್ತಾ, ಕಾಲೀನ ಚೀಲಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಮೂಲಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಹಗ್ಗಣಗಳೂ ತೋಡಿದ ಬಿಲದ ಮಣಿನ ರಾಶಿ ಕಂಡು ಅವಕ್ಕೆ ಶಪಿಸುತ್ತಾ, ತೋಡಿರುವ ಬಿಲಕ್ಕೆ ಗಾಜಿನ ಜೂರುಗಳು, ಬಳ್ಳ ಜೂರುಗಳು, ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಮಣ್ಣ ನೀರು ಕಲಿಸಿ ಬುರುಸೆ ಮಾಡಿ ತಪ್ಪಿದಳು. ತನ್ನ ಮನಯ ಈ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ಎಲ್ಲಾರೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನ ಗಂಡ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಬ್ಯಾದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನೆಲ ಸಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅದೋಂದು ದಿನ ಸಂಜೆ ದ್ವಾರಕ್ಕ ಪಡಿತರಚಿಣಿಯಿಂದ ತಂದ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಹನನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಉರಲ್ಲಿ ತಮಟೆ ಬಿಡಿಯುವ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು. ದ್ವಾರಕ್ಕನ ಕಿವಿ ಚುರುಕಾದವು. ತಕ್ಕು ತಮಟೆ ಶಬ್ದ ಬಂದ ದಿಕ್ಕಿನನ್ತು ಕಿವಿ ಕೊಟ್ಟಳು. ತಮಟೆ ಬಡಿಯುವ ಮಾರಣ್ಣ ಹೇಳೋಂದು ಸಿರಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಅಕ್ಕಿ ಹನನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಅಪ್ಪಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ದಡಬಡಾಯಿಸಿ ಎದ್ದು ಬಂದು ಓಟಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾ ನಿಂತಳು. ಅವಳ ಜೊತೆ ಅಕ್ಕಿಪಕ್ಕದವರು ಹೊರಬಂದು ನಿಂತು ನೋಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹಟ್ಟಿಯ ಹುಡುಗು ತಮಟೆ ಸದ್ದಿಗೆ ಜೊರಾಗಿ ಗಳಾಟೆ ಎಬ್ಬಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಮಾರಣ್ಣ ಪನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವುದು ದ್ವಾರಕ್ಕನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ

ಹುಡುಗರನ್ನು ಗದರಿಸಿ ‘ಏ... ಹುಡುಗರಾ, ದಂಗಳರ ಏನಕ್ಕೆ ಹೊಡಿತಾರೆ ತಿಳ್ಳೋಂಡು ಬ್ರಿ ಹೊಗ್ಗುಲೇ’ ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಹುಡುಗರು ಕೇಳೆ ಹಾಪತ್ತಾ ಇನ್ನಪ್ಪು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿ ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಿಯೋಂದು ಯಾರಿಗೂ ಕೇಳಿಸದಂತೆ ಕೂಗಾಡಲು ಶುರುಮಾಡಿದರು. ಮಾರಣ್ಣ ವಾಡಿಕೆಯಿಂತೆ ಆ ಓಟೆಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೂಗಿ ಹೇಳಲಾರಂಬಿಸಿದ. ಅವನು ಹೇಳಿಪ್ಪಬುದು ದ್ವಾರಕ್ಕನ ಕಿವಿಗೆನು, ಅಲ್ಲಿದ್ದವರಾರಿಗೂ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿರಲ್ಲ. ದ್ವಾರಕ್ಕ ಅವನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾನೋ ಎಂದು ಅವನೆಡಿಗೆ ದೊಡಾಯಿಸಿ ಬಂದು ‘ಪನು ಮಾರಣ್ಣ ಪನು ಅದು ವಿಷಯ, ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಬಾರದೇನು?’ ಎಂದಳು. ಮಾರಣ್ಣ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯ ದ್ವಾರಕ್ಕ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದ ಗೌರ್ವಣ್ಯ ಮನೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಮಸಭೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿರದೇ, ಉರಿನಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಬಸಣ್ಣ ಗುಡಿಯ ಏನೋಲು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಸೋಮವಾರ ಸಂಜೆ ಉರಿನ ಬುಡ್ಡೆಕಲ್ಲಿಗೆ ನೂರಾ ಒಂದು ಕೊಡ ನೀರು ಸುರಿದು, ಬಸಣ್ಣ ದೇವರಿಗೆ ಎಲೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವಾರದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ರಾಮಪುರದ ಯಜಮಾನರು ತೀಮಾರಣಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಸುದ್ದಿ ಉರಿನ ಓಟಿಗಳಿಲ್ಲ. ತೂರಾಡಿ ಬಂದು ಈಗ ದ್ವಾರಕ್ಕನ ಕಿವಿ ಚುರುಕಾದವು. ‘ಅಯ್ಯೋ ಇಸ್ವಿಣಾ! ನಾನೆಲ್ಲೋ ಗೌರ್ವಣ್ಯನೊಳೆ ಮನೆ ಕೊಡತ್ತಾರೆ ಅಂಬಕಂಡಿದ್ದೆ ಎಂದು ನಿರಾಸೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಕಣಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಹಡುಗರ ಗುಂಪನ್ನು ಗದರಿಸಿ, ಮೊರದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಕ್ಕಿ ಹನನು ಮಾಡಲು ಕುಶಿಲಳು.

ಮರುಧಿನ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆರಲುವಾಗ ಎದುರಾದ ಚಿಕ್ಕಣಿನನ್ನು ದಿನಾಲೂ ರಾಮಪುರದ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಓಡಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಗೌರ್ವಣ್ಯ ಮನೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಯಾವಾಗ ಬಂದಾವು ಕೇಳಿಸ್ತೋ’ ಎಂದಳು. ‘ಈ ಸಾರಿ ಬರಗಾಲ ಬಂದದೆ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ ಅಂತಾರೆ. ಬರೋದು ಡೆಟು ಬತೆ ಕಣಪ್ಪೇಲ್ಲ’ ಎಂದ.